CE DIFICULTĂȚI ÎNTÎMPINAȚI ȘI – ÎN GEN ÎN ACTIVITATEA DV. LA CL

„SÎNTEM DEPARTE DE A ÎNTRUNI CERINȚELE GENERALE LA NIVELUL PERFORMANȚELOR CĂTRE CARE TINDEM"

ION BĂLĂNESCU (F. C. Argeș)

„Cu dorința sinceră de a răspunde cît mai direct și mai realist întrebării revistei dv., voi arăta că la F. C. Argeș greutățile sau dificultățile, cum vreți să le ziceți, nu sînt nici mai mari dar nici mai mici ca la majoritatea echipelor noastre din prima divizie (cu excepția a 2—3 cluburi foarte bine organizate). De reținut este însă faptul că sîntem departe de a întruni condițiunile generale la nivelul performanțelor către care tindem.

Lucrurile sînt prea cunoscute ca să mai insist asupra lor. Am să fac o analogie, dacă-mi este permis. Țara noastră, ca să poată produce autoturismele de tip Renault, a trebuit să construiască o fabrică cu utilajul cel mai modern. Dacă vrem ca fotbalul nostru să înregistreze saltul calitativ dorit atunci să-i creăm o bază organizatorică și tehnico-materială la înălțimea producției pe care trebuie s-o dăm și care angajează prestigiul țării în aceeași măsură ca și autoturismele pe care vrem să le fabricăm".

„AVEM CONDIȚII DE LUCRU BUNE"

BAZIL MARIAN (Dinamo București)

„Nu întîmpinăm greutăți. Avem condiții bune de lucru care ne permit să efectuăm cîte două antrenamente pe zi.

Toți componenții lotului sînt prezenți la antrenamente, mai puțin Nunweiller III care este student la I.C.F. și i-am dat posibilitatea să rămînă acasă pentru a trece cu succes actuala sesiune de examene. Bine înțeles, lipsesc și jucătorii care sînt plecați cu selecționata divizionară în Brazilia.

Optez pentru primenirea efectivelor echipelor de divizia A. Pentru atingerea acestui scop trebuie neapărat să se ofere posibilitatea legitimării oricărui jucător talentat care provine de la echipe inferioare".

„VIITORUL FOTBALULUI SĂ FIE ÎNCREDINȚAT NUMAI ACELOR OAMENI CARE-L IUBESC CU ADEVĂRAT"

TIBERIU BONE (A.S.A. Mureșul)

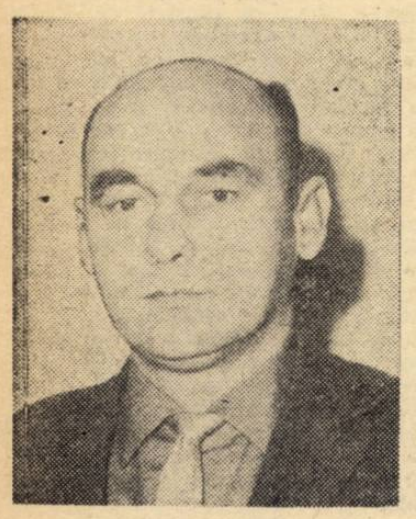

„A fi prezent în prima divizie a țării după zece ani de absență, este o performanță pe care fotbalul mureșan a realizat-o nu fără a întîmpina și învinge o serie de dificultăți. Raportate la cerințele obligatorii, participarea noastră în divizia A ridică, mai întîi de toate, problema lotului, mai bine zis a valorii componenților lui. Firește, noi ne preocupăm ca în perioada pregătitoare să asigurăm echipei un randament sporit în returul campionatului, la cerințele actuale ale fotbalului. Înființarea echipelor de rezerve-tineret ne dă prilejul să mărim numărul de jucători, plecînd de la principiul că mai mulți jucători pe un post, deci existența unei concurențe, duce implicit la stimularea lor în pregătire. Fără să vrei te izbești însă de o greutate care ar putea fi învinsă numai dacă transferarea jucătorilor se va face prin înțelegerea reciprocă între cluburi. Pentru a nu se „desfigura" o echipă, într-un singur sezon să fie transferați de la același club maximum doi jucători. În situația în care se ivește un fotbalist de valoare și, totuși, clubul nu vrea să-l cedeze unei echipe de divizia A, intervenția federației să se facă simțită în sensul transferării automate a jucătorului respectiv.

O altă chestiune este aceea a echipamentului și materialului sportiv care, la clubul nostru, sînt necorespunzătoare unei echipe de divizia A. Ducem lipsă de treninguri, de bocanci și de aparate ajutătoare. Cît privește recompensarea jucătorilor, ea trebuie legată mai mult de interesul pe care-l depun în joc, de pregătire și de așa-numitul antrenament invizibil. Să sperăm că acestea vor fi reglementate prin statutul jucătorilor, de care se vorbește atîta.

Dacă ne gîndim bine, poate că și activitatea federației ar trebui să fie mai bine organizată, în sensul elaborării unor sarcini precise, în mod clar trasate echipelor. În același timp federației să i se acorde încredere deplină pentru a putea lucra independent. Fotbalul nu se poate redresa de azi pe mîine. Redresarea necesită timp, răbdare și tact.

De asemenea, e necesar ca relația antrenori divizionari — federație să reprezinte interese comune ale fotbalului nostru, al cărui viitor să fie încredințat acelor oameni care-l iubesc cu adevărat și care l-au și practicat cîndva".

„NEAJUNSURILE NOASTRE? DESTULE!"

CORNEL DRĂGUȘIN (Progresul)

„Personal mă rezum doar la a enumera cîteva din neajunsuri:

1) La echipa noastră există o neconcordanță supărătoare între eforturile (mari) cerute jucătorilor și posibilitățile de recuperare prin diferite mijloace.

2) O lipsă cronică — în trecut, în prezent și pe care, din nefericire, o întrezăresc și în viitorul mai mult sau mai puțin îndepărtat: lipsa bazei de antrenament.

3) Consider că actualele reglementări și condiții administrativ-financiare existente în fotbalul nostru nu mai corespund.

4) Raportate la fotbalul de divizia A — cu pretențiile lui — consider că atît regimul transferărilor cît și raporturile dintre F. R. Fotbal și cluburi sînt depășite".

„O CLARIFICARE DEFINITIVĂ A DREPTURILOR ȘI OBLIGAȚIILOR JUCĂTORILOR"

NICOLAE DUMITRESCU (U.T.A.)

„În pregătirea echipei mele am întîmpinat și mă mai lovesc încă de următoarele dificultăți:

1) Nu avem teren de antrenament;

2) Nu avem materiale corespunzătoare unei echipe de divizia A;

3) Nu am posibilitatea — din cauza îngrădirilor regulamentare — să promovez din echipe mici jucători tineri, talentați, care ar putea crește într-o echipă de divizia A și care se pierd în furnicarul echipelor mărunte...;

4) Cred că se impune o clarificare definitivă a DREPTURILOR și OBLIGAȚIILOR jucătorilor. În paranteză fie spus, jucătorii de la U.T.A. (ca și antrenorii, de altfel) nu și-au primit la timp drepturile cuvenite. E regretabil și mai ales dăunător muncii noastre".

„DE UNDE LUĂM JUCĂTORI DE PERSPECTIVĂ?"

VALENTIN STĂNESCU (Rapid)

„Pentru a răspunde la ancheta revistei ar trebui să mă refer firește la o multitudine de probleme mari sau mici care într-un fel îngreunează activitatea echipei Rapid, în particular, și redresarea fotbalului românesc, în general. Mi-ar fi foarte greu să fac referire la toate, deși despre unele am mai vorbit și cu alte prilejuri. Așa că nu-mi rămîne altceva de făcut decît de a puncta două din cele pe care eu le consider mai esențiale și de primă urgență Iată-le:

a) Anul competițional 1968—69, cu modificările lui, pune ca necesitate imperioasă mărirea numărului de jucători la echipele divizionare A prin înființarea echipelor de tineret. Este o măsură justă pe care oricine o salută. În acest caz, în sfîrșit, vom ajunge ca fiecare echipă să aibă un lot de 32—34 de jucători, apropiindu-ne astfel de potențialul uman al marilor cluburi de performanță. Se ridică însă un mare semn de întrebare: de unde luăm acești jucători de perspectivă, cu toate calitățile pe care trebuie să le întrunească? Firește, în primul rînd, din pepinieră proprie. Echipa noastră de juniori ne furnizează unele elemente talentate, chiar foarte talentate, dar să recunoaștem că nici o echipă nu poate să trăiască doar din propriul ei rezervor de cadre. O dată și o dată te trezești descoperit cu anumite posturi și atunci cauți rezolvări apelînd la transferări. Actualul regim, deși este pentru promovări libere de jos în sus, pune și condiția dezlegării pe care jucătorul în cauză trebuie să o aibă de la clubul sau asociația de unde pleacă. Eu nu spun să nu existe o astfel de prevedere. Dar din practica de pînă acum s-a dovedit că nici o echipă, fie ea oricît de anonimă, nu este dispusă întotdeauna să cedeze un jucător apt de a juca în prima divizie a țării. Hai, totuși, să lămurim această chestiune controversată și — de ce nu? — să încurajăm pe toți cei ce adaugă prin munca lor noi valori la fondul atît de sărac al fotbalului nostru. Adică, echipa inferioară

Cu întrebarea de mai jos ne divizionare A aflați zilele tre ganizat de F.R.F. la Snagov. largă de probleme actuale ale sc cultățile actualului regim de trans calitatea echipamentului și a unor alte probleme legate de viitorul

Lipsesc, din păcate, părerile n-au vrut să răspundă solicitărilor dărescu, aflat în turneu, peste hot

Dar să le dăm cuvîntul celor

„NU SÎNT

SILVIU PLOEȘTEANU (Ste

Știind cîte dificultăți a întîmpinat în prima jumătate a campionatului echipa Steagul roșu mai ales datorită vitregiei relațiilor echipă-conducere, jucători-antrenor și antrenor-conducere, am rămas surprinși de răspunsul dat de antrenorul Silviu Ploieșteanu la întrebarea care face obiectul acestei anchete: *„NU SÎNT DIFICULTĂȚI !..."*

Oare lucrurile s-au îndreptat total într-o perioadă de timp atît de scurtă? Măcar de-ar fi așa. Singurele dificultăți, după opinia antrenorului, sînt doar lipsa unui teren cu zgură și zăpada care acoperă într-un strat gros terenul...

Și un răspuns mai detaliat: *„Relația club-federație trebuie să se facă simțită profund printr-o permanentă legătură care să reflecte interesele comune atît la nivelul cluburilor cît și al echipei reprezentative".*

„JUCĂTORI VAL ÎN ECHIP

DUMITRU NICOLAE-NICUȘOR (D

„Leit-motivul multora dintre antrenorii noștri — problema imixtiunilor în treburile antrenorului (pe care eu le consider profund dăunătoare) — este, din fericire, o necunoscută la Bacău. Nimeni nu se amestecă în treburile de pregătire a echipei, de alcătuire a „11"-lui de duminică. De altfel, dacă aș avea asemenea probleme, a doua zi aș pleca! (N.R. — *Să sperăm că nu tocmai după această declarație cinstită și curajoasă a antrenorului Nicușor vor apărea... intervențiile).*

Pentru că mă întrebați de vreo nemulțumire aș vrea să-mi exprim totuși una: consider că este un nonsens ca jucători tineri, talentați, capabili de creștere și de afirmare în divizia A, să poată fi „blocați" de antrenorii echipelor de raion sau oraș... pentru că nu știu care orgolios director de întreprindere spune „veto" pentru a nu-și slăbi echipa din campionatul orașului, asta în detrimentul flagrant al tinerelor talente pe care le are în echipă.